

§ 8. Od piwa, za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu przywożonego na obszar wskazany w § 1 z zagranicy celnej, pobiera się, prócz opłaty celnej, dodatkową opłatę akcyzową w wysokości 40J marek polskich za każde sto litrów piwa.

§ 9. Przy wykonaniu umów o dostawę piwa, zawartych przed dniem wejścia niniejszego rozporządzenia w życie, lecz wykonywanych po tym terminie, o ile dostawca nie zobowiązał się wyraźnie do ponoszenia większych kosztów z tytułu podwyżki podatków, odbiorca piwa obowiązany jest dopłacić dostawcy różnicę wynikającą z podwyższenia akcyzy na zasadzie niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie ośmiu dni po ogłoszeniu.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą sprzeczne z tem rozporządzeniem wszelkiego rodzaju przepisy, dotyczące opodatkowania słodu, przerabianego na piwo na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Skarbu:
Steczkowski

306.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 maja 1921 r.

w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze byłego zaboru austriackiego.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. 1921 № 41 poz. 248) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, Rada Ministrów zarządza, zgodnie z powziętą w dniu 17 maja 1921 r. uchwałą co następuje:

§ 1. Pobieraną na obszarze b. zaboru austriackiego opłatę akcyzową od brzezki piwnej t. j. ekstraktu słodowego do wyrobu piwa, przed domieszaniami do tegoż ekstraktu odczynnika fermentacyjnego podwyższa się w zależności od ilości brzezki, przerabianej na piwo w ciągu jednej kampanji rocznej (od 1 września jednego roku do 31 sierpnia następnego roku) do wysokości od czterdziestu sześciu do pięćdziesięciu marek polskich za każdy hektolitr i każdy stopień ekstraktu podług cukromierza studzielnego (stopień hektolitrowy) a mianowicie:

a)	dla browarów przerabiających do 10.000 hektolitrów brzezki do 46 m.
b)	" " " " 30.000 " " " 47 "
c)	" " " " 50.000 " " " 48 "
d)	" " " " 70.000 " " " 49 "
e)	" " " " ponad 70.000 " " " 50 "

W razie powiększenia produkcji właściciel browaru obowiązany jest zarówno uiścić wyższą opłatę od nadwyżki powyższej, jako też wnieść dodatkowo różnicę wyższej płaty od pierwotnej normy przeróbki brzezki.

§ 2. Od warów zgłoszonych przed dniem wejścia niniejszego rozporządzenia w życie, lecz urzędownie sprawdzonych dopiero po tym terminie, opłatę akcyzową pobiera się według § 1 z potrąceniem jednak opłaty, uiszczonej lub przypisanej przy zgłoszeniu.

§ 3. Wytwórcy piwa oraz posiadacze hurtowych jego składów obowiązani są w ciągu dni ośmiu po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie podać na piśmie do wiadomości właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej szczegółowe dane o zapasach piwa, wyrobionych do dnia ogłoszenia rozporządzenia i wskazać miejscowość, miejsce przechowania piwa, lub brzezki piwnej, tudzież ilość tych produktów. Osoby te również mają obowiązek świadczyć wszelką pomoc władzom skarbowym przy sprawdzaniu zgłoszonych zapasów i uiszczyć od wszelkich zapasów piwa i brzezki piwnej jako dodatkową opłatę akcyzową różnicę między opłatą uiszczoną poprzednio, a opłatą, przypadającą na podstawie § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Szczegółowe przepisy o sprawdzaniu zapasów piwa, podlegających dodatkowemu opodatkowaniu, oraz o przypisaniu i uiszczeniu dodatkowej opłaty akcyzowej od piwa wydaje Minister Skarbu.

§ 5. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przepisanego w § 3, lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej niż o 10% od ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną grzywnie do wysokości ośmiokrotnej wysokości sumy dodatkowej opłaty akcyzowej, zatajonej lub narażonej na zatajenie.

Winni wykroczenia przeciwko innym przepisom o dodatkowym opodatkowaniu zapasów piwa ulegać będą grzywnom do wysokości 1000 marek polskich.

Kompetencja władz wymierzających kary pozostaje bez zmiany.

§ 6. Opłatę od piwa wywożonego za granicę celną, o ile jest zdatne do spożycia, a po usunięciu kwasu węglowego gęstość jego wynosi najmniej 2 i 1/2 stopnia według cukromierza studzielnego, zwraca się na następujących warunkach:

1) każdemu, kto takie piwo wywozi, bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce, z której piwo to wyrobiono, zwraca się za każdy hektolitr piwa po 250 marek polskich,

2) wytwórcom piwa zwraca się po 50 marek za każdy hektolitr i za każdy stopień studzielnego cukromierza:

a) albo według zawartości ekstraktu, przypadającej przeciętnie na jeden hektolitr brzezki piwnej, wyrobionej w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem, przyczem przeciętną zawartość ekstraktu określa się za pomocą dzielenia ogólnej ilości wyrobionych stopni hektolitrowych ekstraktu przez ogólną liczbę wyrobionych hektolitrowych brzezki piwnej;

b) albo też według pełnej opodatkowanej i przez urzędowe badanie piwa stwierdzonej zawartości ekstraktu w pierwotnej brzezce.

Zależnie od tego za powstający przez fermentację, leżenie na składzie zanik w opodatkowanej brzezce piwnej zwraca się jeszcze 6 1/2% (sześć i pół %) opłaty, każdorazowo przypadającej do zwrotu w myśl ust. 1 i 2.

§ 7. Od piwa sprowadzonego na obszar wskazany w § 1 z b. zaboru niemieckiego, jak długo w tej dzielnicy nie będzie podniesiony podatek do 2 mk. od litra, pobierać się będzie dodatkową opłatę akcyzową w wysokości 187 mk. 50 fen. za każde 100 litrów piwa.

§ 8. Przy wykonywaniu kontraktowych zobowiązań w przedmiocie dostawy piwa, zawartych przed wejściem niniejszego rozporządzenia w ży-

cie, o ile nabywca nie zobowiązał się wyraźnie do pokrycia możliwych nadwyżek początkowych, odbiorca piwa obowiązany jest dopłacić dostawcy do umówionej ceny różnicę, wynikającą z podwyższenia opłaty akcyzowej na zasadzie niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie ośmiu dni po ogłoszeniu. Równocześnie tracą moc obowiązującą z rozporządzeniem tem sprzeczne postanowienia austriackich rozporządzeń cesarskich z dn. 17 lipca 1899 r. (Dz. Ust. № 120, cz. I) i z dnia 27 sierpnia 1916 (Dz. U. p. № 270), a w szczególności § 23 art. I, II, III i IV tego ostatniego rozporządzenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

307.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 maja 1921 r.

w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 41 poz. 248) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, Rada Ministrów zarządza, zgodnie z powziętą w dniu 17 maja 1921 uchwałą co następuje:

§ 1. Wyrób drożdży prasowanych i przerabianie płynnych piwnych drożdży na prasowane na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego może odbywać się tylko za pozwoleniem władzy skarbowej.

§ 2. Przerabianie płynnych piwnych drożdży na prasowane odbywa się wyłącznie w specjalnych oddziałach browarów.

Sprzedż plynnych piwnych drożdży w browarach, wyrabiających prasowane drożdże, jest wzbroniona.

§ 3. Opłatę akcyzową od drożdży prasowanych na obszarze b. zaboru rosyjskiego podwyższa się do 20 marek od 1 kg. wagi. W tej samej wysokości pobierana będzie opłata akcyzowa od drożdży prasowanych na obszarze b. zaboru austriackiego

§ 4. Opodatkowaniu w wymiarze wskazanym w § 2 podlegają drożdże prasowane:

- a) wyrobione na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego,
- b) sprowadzone z b. zaboru niemieckiego, jak długo stopa tego podatku nie będzie w tym zaborze zrównaną ze stopą obowiązującą w dzielnicach w § 1 wymienionych,
- c) sprowadzone z zagranicy.